31980D0045

DECYZJA RADY
z dnia 15 stycznia 1980 r.
ustanawiająca przepisy w sprawie wprowadzania i stosowania regulacji i norm technicznych

(80/45/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzją z dnia 10 grudnia 1979 r. dotyczącą zawarcia umów wielostronnych wynikających z rokowań handlowych prowadzonych w latach 1973–1979, Rada, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, zatwierdziła Porozumienie w sprawie barier technicznych w handlu, zwane dalej „Porozumieniem";

w świetle międzynarodowych praw i obowiązków, które Wspólnota przyjęła akceptując to Porozumienie, regulacje i normy techniczne oraz związane z nimi metody weryfikacji mają być stosowane do wszystkich produktów, bez względu na ich pochodzenie, przy uwzględnieniu stosowania Porozumienia przez wszystkie Umawiające się Strony, co zapewnione jest przez wzajemność i wzajemne korzyści;

powinna być ustanowiona procedura umożliwiającą badanie, czy taka wzajemność faktycznie istnieje i pozwalająca na podjęcie właściwych środków;

powinno się rozważyć, czy i do jakiego stopnia zgodność ze wspólnotowymi lub krajowymi przepisami i normami technicznymi może być ustalona na podstawie wyników badań, świadectw lub znaków wystawianych przez właściwe władze w państwach trzecich i Państwach Członkowskich; jeżeli nie przyjęto jeszcze dyrektyw, a Państwo Członkowskie zamierza uznawać kontrole przeprowadzane w państwie trzecim, powinno ono powiadomić o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie, podając przyczyny, którymi się kierowało;

ponadto, środki ustanowione w niniejszej decyzji są odpowiednie, aby zapewnić wypełnienie obowiązków wynikających z powyższych przepisów; ułatwiają one realizację zadań Wspólnoty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

TYTUŁ I

Zasady

Artykuł 1

1. Regulacje techniczne, normy oraz procedury certyfikacji i weryfikacji ustanowione w dyrektywach w sprawie usuwania barier technicznych w handlu wewnątrzwspólnotowym mają zastosowanie, wraz ze wszystkimi specjalnymi warunkami, które mogą być ustanowione w tych dyrektywach, do wszystkich produktów na rynku Wspólnoty bez względu na ich pochodzenie, o ile nie postanowiono inaczej w tytule III.

2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, w granicach swoich kompetencji, aby zapewnić, że regulacje techniczne, normy oraz procedury certyfikacji i weryfikacji niezharmonizowane na szczeblu Wspólnoty, lecz stosowane w tych Państwach Członkowskich i sporządzane przez urzędowe władze lub organy pozarządowe, są stosowane na specjalnych warunkach, ustanowionych w prawie krajowym, do wszystkich produktów na rynkach, o których mowa, bez względu na ich pochodzenie, o ile nie postanowiono inaczej w tytule III.

TYTUŁ II

Uznawanie kontroli przeprowadzanych w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim

Artykuł 2

1. Jeżeli produkty lub pewne aspekty produktów nie zostały jeszcze zharmonizowane na szczeblu Wspólnoty, zastosowanie mają następujące przepisy:

a) jeżeli Państwo Członkowskie zamierza wyrazić zgodę, aby określanie zgodności z jego krajowymi regulacjami i normami technicznymi odbywało się za pomocą badań, świadectw lub znaków wydawanych przez właściwe władze państwa trzeciego według jego procedur, to powiadamia o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie, podając przyczyny, którymi się kierowało;

b) w sprawie wzajemnego uznawania kontroli przez Państwa Członkowskie, Komisja żąda powiadomienia od danego Państwa Członkowskiego na temat możliwości określania zgodności z krajowymi regulacjami i normami technicznymi na podstawie wyników badań, świadectw lub znaków wystawionych przez właściwe władze innych Państw Członkowskich.

2. W przypadku gdy dyrektywy zostały już przyjęte lub został już w ich sprawie złożony wniosek, stosuje się następujące przepisy:

a) Komisja bada, w jakim zakresie możliwe jest zgłoszenie wniosku o wprowadzenie zmian do wcześniej przyjętych dyrektyw, aby zgodność z tymi dyrektywami mogła być ustalona na podstawie wyników badań, świadectw lub znaków zgodności wydanych przez właściwe władze państw trzecich;

b) przygotowując nowe propozycje dyrektyw, Komisja rozważa, w jakim zakresie propozycje te pozwolą na ustalanie zgodności z tymi dyrektywami na podstawie badań, certyfikatów lub znaków wymienionych w lit. a).

TYTUŁ III

Działania podejmowane w przypadku naruszenia wzajemności

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie informują Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie w każdym przypadku, gdy uważają, że korzyści bezpośrednio lub pośrednio wynikające z Porozumienia zostały zniweczone lub naruszone, jak również, że osiągnięcie któregoś z celów Porozumienia zostało naruszone przez jedną lub więcej jego stron, albo, że interesy handlowe zostały w istotny sposób naruszone, a wzajemność między ustępstwami poczynionymi przez Wspólnotę w ramach Porozumienia a ustępstwami faktycznie stosowanymi przez inną stronę lub strony innych została w następstwie zniweczona lub ograniczona.

2. Komisja przekazuje otrzymane informacje Państwom Członkowskim.

Artykuł 4

W ciągu 10 dni roboczych od daty przekazania informacji Państwom Członkowskim, Komisja zwołuje Komitet, przewidziany w art. 8, w celu zbadania sprawy.

Artykuł 5

1. Jeżeli dyrektywy Wspólnoty, odnoszące się do sprawy, o której mowa, zostały już przyjęte, Komisja, po konsultacji zgodnie z art. 4 z Komitetem, przewidzianym w art. 8, decyduje, jakie właściwe środki powinny zostać podjęte zgodnie z przepisami Porozumienia.

2. Komisja niezwłocznie powiadamia Radę oraz Państwa Członkowskie o swojej decyzji, która wchodzi w życie po upływie 10 dni roboczych, o ile któreś Państwo Członkowskie w ciągu tego okresu nie wniesie sprawy do Rady. Na żądanie Państwa Członkowskiego wystosowane w ciągu wspomnianych 10 dni roboczych, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może potwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji. Decyzja Komisji jest stosowana po upływie 60 dni od daty wniesienia sprawy do Rady, o ile ta ostatnia nie podjęła w tym okresie działań.

3. W czasie okresu ważności środków powziętych w zastosowaniu ust. 1 i 2 Komisja regularnie zasięga opinii Komitetu przewidzianego w art. 8 na temat skutecznego stosowania tych środków oraz ich efektów. Jeżeli na podstawie tych konsultacji Komisja uzna, że jej decyzja powinna zostać zmieniona lub uchylona, podejmuje decyzję w tej sprawie, zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 1 i 2.

4. Państwo Członkowskie może podjąć środki tymczasowe do momentu podjęcia decyzji przez Komisję zgodnie z ust. 1. Środki podjęte przez Komisję mają zastosowanie po upływie 10 dni roboczych, o ile żadne Państwo Członkowskie nie zgłosiło tej sprawy do rozpatrzenia przez Radę. Jeżeli Państwo Członkowskie zgłosi tę sprawę do rozpatrzenia przez Radę w ciągu 10 dni roboczych, wówczas tymczasowe środki krajowe dalej obowiązują, a decyzja Komisji ulega zawieszeniu do czasu, gdy Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmie swoją decyzję. Tymczasowe środki krajowe pozostają w mocy aż do czasu decyzji Rady.

Artykuł 6

1. Jeżeli dyrektywy wspólnotowe odnoszące się do danej sprawy nie zostały jeszcze przyjęte, Państwo lub Państwa Członkowskie, które przekazały informację określoną w art. 3 ust. 1, mogą podjąć właściwe środki. Państwa Członkowskie powiadamiają o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie.

2. Jeżeli kilka Państw Członkowskich podejmuje środki, dążą one do ich koordynacji.

3. Na żądanie Państwa Członkowskiego lub Komisji może dojść do konsultacji z Komitetem przewidzianym w art. 8.

Artykuł 7

Po konsultacjach z Komitetem przewidzianym w art. 8, Komisja może podjąć decyzje lub przedłożyć właściwe propozycje w sprawie wprowadzenia poprawek do środków podjętych zgodnie z art. 5 lub 6, uwzględniając zalecenia Komitetu ds. Barier Technicznych w Handlu przewidziane w art. 13 Porozumienia.

TYTUŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 8

1. Niniejszym powołuje się Komitet ds. Stosowania Porozumienia w Sprawie Barier Technicznych w Handlu, w skład, którego wchodzą przedstawiciele Państw Członkowskich pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Komitet przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny.

3. Sprawy do Komitetu kieruje przewodniczący, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

4. Jeżeli Komitet zostanie poproszony o wydanie opinii, wydaje ją większością kwalifikowaną.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 stycznia 1980 r.

W imieniu Rady

G. ZAMBERLETTI

Przewodniczący